

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

29 november 2002

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Jef Van Looy, Erik Matthijs, Jos De Meyer,
Gerald Kindermans en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever –**

**houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991
inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op dit moment wordt er door de Vlaamse regering gewerkt aan een, op het eerste gezicht, vrij uitgebreide wijziging van het Mestdecreet die voornamelijk tekstuele aanpassingen betreft, zoals het vervangen van verkeerde verwijzingen binnen het decreet en het verduidelijken van maatregelen en vereenvoudigingen. Aan de grond van het Mestdecreet en zijn huidige toepassing wordt eigenlijk niets gewijzigd, behalve dat een derogatie in de kwetsbare gebieden mogelijk wordt. Maar de knelpunten, aangegeven in het advies van de SERV en de MINA-raad worden niet opgelost.

Vandaag is het ook nog niet duidelijk wanneer de Vlaamse regering haar ontwerp van decreet zal indienen in het Vlaams Parlement. De Raad van State werd nog niet verzocht een advies uit te brengen. Nochtans zijn enkele wijzigingen dringend noodzakelijk. Daarom wordt in het voorliggende voorstel tot wijziging van het Mestdecreet getracht enkel de belangrijkste knelpunten waarvoor dringend een oplossing nodig is, weg te werken.

1. Er moet dringend, in het kader van de afbakening van de kwetsbare gebieden, de mogelijkheid gecreëerd worden voor een algemene derogatie die uiterlijk ingaat op 1 februari 2003.
2. Daarnaast wordt er in dit voorstel een oplossing gegeven voor de problemen bij het toekennen van de nutriëntenhalte die al een hele tijd aanslepen.
3. De evolutie inzake mestverwerking is anders verlopen dan men enkele jaren geleden verwachtte. Dit voorstel bevat bijgevolg enkele wijzigingen in verband met mestverwerking die het decreet in overeenstemming brengen met de actuele situatie. Zo wordt de 100 % verwerkingsplicht afgeschaft, maar worden er gelijktijdig supplementaire bepalingen uitgewerkt zodat de totale vooropgestelde verwerking toch gehaald wordt :
 - (i) de veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder worden mee verantwoordelijk doordat hen een terugnameplicht van nutriënten wordt opgelegd ;
 - (ii) de individuele producent mag kiezen welke soort dierlijke mest hij verwerkt ;

Het uiteindelijke doel is om het overschot aan nutriënten buiten Vlaanderen af te zetten ;

4. Op fosfaatverzadigde gronden wordt een afwijkende fosfaatbemesting toegestaan voor gronden met een laag fosfaatbindend vermogen ;
5. Ten slotte wordt ook de mogelijkheid tot verplaatsen van veeteeltinrichtingen vastgelegd als ook de mogelijkheid tot samenvoeging van veeteeltinrichtingen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Artikel 2 wijzigt de definitie van mestverwerking. In de huidige definitie wordt gesteld dat gerecycleerde nutriënten niet mogen worden gebruikt op gronden die in het Vlaamse Gewest liggen. In de praktijk betekent dat echter dat producenten van organische meststoffen van dierlijke oorsprong (meestal op basis van kippenmest of koemest) voor gebruik in particuliere tuinen en tuintjes, hiervoor enkel mest van buitenlandse oorsprong mogen gebruiken. Hierdoor ontstaat er een invoer van dierlijke meststoffen uit het buitenland. De voorgestelde wijziging staat toe dat gerecycleerde nutriënten wel gebruikt kunnen worden op particuliere gronden, maar uiteraard niet op cultuurgrond.

In 55° wordt het begrip "reële gemeentelijke productiedruk" toegevoegd, omdat dat nodig is door de wijziging van artikel 9, § 4.

In 56° en 57° worden respectievelijk de begrippen 'veevoederfabrikant' en 'invoerder van veevoeder' toegevoegd als nieuwe begrippen in het kader van de mestverwerkingsplicht van de veevoederindustrie.

Artikel 3

De berekening van de mestoverschotten in het huidige Mestdecreet is onlogisch en onbillijk. Het

mestoverschot wordt per bedrijf berekend, maar alleen op basis van de mestoverschotten van de inrichtingen. Mesttekorten worden niet in rekening gebracht. Er wordt ook geen rekening gehouden met de totale oppervlakte van de cultuurgronden die tot het bedrijf behoren. Deze wijziging heeft tot doel bij de berekening van het mestoverschot per bedrijf de mestproductie van het bedrijf af te wegen tegenover het geheel van cultuurgronden die tot het bedrijf behoren.

Artikel 4

Artikel 4 wijzigt artikel 9 van het decreet in verband met de afzet van dierlijke mest en andere meststoffen.

Met het opheffen van § 2 wordt de LAT-plicht afgeschaft. Het principe van het langeafstandtransport is vroeger ontwikkeld om een tussenschot te krijgen tussen het lokale mestgebruik en de lokale mestproductie. In de overschotgebieden werkte zo'n tussenschot kostenverlagend omdat het aanbod en de afzet in evenwicht gebracht werden. De producenten die in de jaren 2000 en 2001 LAT-plichtig waren, zijn in het jaar 2003 voor 100% verwerkingsplichtig. Voor varkensmest kan in 2003 echter maximaal 10% van de verwerking gerealiseerd worden. Het niet-verwerkte deel (90%) blijft LAT-plichtig. Door de lagere bemestingsnormen voor 2003 ontstaat hierdoor een overaanbod in de witte gemeenten. Daarnaast bepaalt het decreet dat ook bedrijven met een bedrijfsmatige mestproductie van 7.500 kg tot 10.000 kg difosforpentoxyde vanaf 2003 LAT-plichtig zijn en bijgevolg wordt daardoor het overaanbod in de witte gemeenten nog groter. Daar komt ook nog bij dat de wetgeving bepaalt dat witte gemeenten met meer dan 50% kwetsbaar gebied geen mest van langeafstandtransport meer mogen ontvangen. Door de nieuwe kwetsbare gebieden vervallen een aantal gemeenten als afzetgebied. Bovendien geldt voor die gebieden ook de verlaging van de algemene bemestingsnorm. Al die factoren samen zorgen ervoor dat de toestand in niet-kwetsbare witte gebieden onhoudbaar zal worden met een uit de hand lopende concurrentie en mogelijke fraude tot gevolg. Met het almaar meer toepassen van mestscheiding op bedrijfsniveau zou het bovendien milieukundig niet relevant zijn om het effluent van het scheidingsproces over grote afstanden te transporteren. Om de voorgaande redenen, maar zeker ook omwille van de transparantie van de mestproblematiek en de vereenvoudiging van de regelgeving, is het wenselijk de LAT-plicht af te schaffen.

Het is belangrijk op te merken dat zowel de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek als de MINA-raad unaniem voorstander zijn van het afschaffen van de LAT-plicht.

Met het opheffen van § 3, tweede lid, wordt de 100 % verwerkingsplicht voor producenten van wie de bedrijfsmatige mestproductie 10.000 kg difosforpentoxyde of meer bedroeg, opgeheven. Door die bepaling op te heffen, vallen deze bedrijven onder de regeling van artikel 9, § 4. De 100 % verwerkingsplicht wordt immers zowel door de geactualiseerde BBT-studie als door berekeningen van het Steunpunt Duurzame Landbouw als onbetaalbaar beschouwd. De niet-verwerkte overschotten die ontstaan door het opheffen van dit lid worden verschoven naar de veevoederindustrie die voor dit deel een terugnameplicht opgelegd krijgt (cf. artikel 5).

De vervanging van § 4, eerste lid, maakt het mogelijk de mestverwerkingsplicht af te stemmen op de werkelijke bedrijfssituatie. In de eerste plaats wordt door die wijziging rekening gehouden met de 'reële productiedruk' in plaats van met de 'oorspronkelijke productiedruk' van de gemeente, zodat de mestverwerkingsplicht steunt op de werkelijke situatie en niet op een theoretische situatie. Daarnaast werkt deze wijziging ook een ongeïjmdheid uit het bestaande decreet weg. Door deze wijziging kunnen immers bedrijven waarvan de werkelijke productie daalt, opnieuw vrijgesteld worden van de mestverwerkingsplicht en omgekeerd.

De vervanging van § 4, tweede lid, maakt het mogelijk dat producenten kunnen kiezen op welke wijze zij de verwerkingsplicht nakomen, hetzij door het verwerken van hun eigen mestoverschotten, hetzij door het verwerken van een hiermee overeenstemmende hoeveelheid nutriënten van een ander bedrijf. Het resultaat van deze substitutiemogelijkheid is dat de noodzakelijke hoeveelheid nutriënten totaal verwerkt zal worden, maar voor de gehele sector tegen een veel lagere kostprijs.

Artikel 5

Artikel 5 voegt een artikel 9bis in waardoor aan elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder een terugnameplicht van nutriënten wordt opgelegd. Die terugnameplicht slaat opt de hoeveelheid nutriënten die vrijkomt door het afschaffen van de 100 % verwerkingsplicht voor de individuele boeren. Hierdoor wordt voor het eerst de vee-

voedersector mee verantwoordelijk gesteld voor het oplossen van de mestproblematiek in Vlaanderen, gezien die sector nutriënten importeert. Op basis van de totale hoeveelheid geleverde nutriënten aan de varkens- en pluimveebedrijven in Vlaanderen berekent de Mestbank de totale hoeveelheid terug te nemen nutriënten door de veevoedersector en pro rata de terugnameplicht van elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder individueel. De Mestbank beschikt voor deze berekeningen over een dubbele controle. Zo ontvangt zij van elke boer individueel bij de mestbankaangifte een attest van de ontvangen voeders. Daarnaast moeten ook de veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeders bij de Mestbank een aangifte doen van de geleverde voeders. Verder regelt dit artikel de wijze waarop veevoederfabrikanten en invoerders van veevoeder aan hun verwerkingsplicht kunnen voldoen. Ten slotte controleert de Mestbank de terugnameplicht van nutriënten en publiceert zij elk jaar een lijst van veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder die niet of slechts gedeeltelijk aan hun terugnameplicht hebben voldaan.

Aansluitend bij dit artikel wordt door artikel 10 van dit decreet tot aanvulling van artikel 21, § 6, een mogelijkheid tot het innen van een superheffing aan veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder ingesteld en worden door artikel 13 van dit decreet tot aanvulling van artikel 37, § 3, strafbepalingen ten aanzien van veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder mogelijk gemaakt.

Artikel 6

Aan artikel 15 wordt een § 6bis toegevoegd waarin uitdrukkelijk een onderscheid wordt gemaakt tussen de bestaande kwetsbare zones, aangewezen op grond van § 6, 1° en 2° (bestemd voor drinkwaterproductie), en de kwetsbare zones, afgebakend op grond van §§ 2 tot en met 5 (de nitraatrichtlijn). Op basis van de meetresultaten van het lopende kalenderjaar worden jaarlijks de kwetsbare zones water opnieuw aangewezen. De aanwijzing van die nieuwe kwetsbare zones water wordt van kracht op 1 januari van het volgende jaar.

Aan artikel 15 wordt een § 8 toegevoegd waarin een algemene derogatie mogelijk wordt voor bepaalde teelten die aan de voorwaarden (objectieve criteria) voldoen zoals beschreven in bijlage III, 2., b) van de nitraatrichtlijn. Die objectieve criteria slaan op gewassen met een lange groeiperiode en gewassen met een hoge stikstofopname. Via § 8

worden die objectieve criteria als volgt ingevuld voor Vlaanderen :

- een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd indien de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

Het betreft de teelten grasland, suikerbieten, voederbieten, spruitkool en de teeltcombinaties maïs voorafgegaan door één snede gras, wintergranen gevolgd door een niet-vlinderbloemige groenbemester.

In de tabel worden de bemestingsnormen vermeld tot waar maximaal gederogeerd kan worden. Daarbij moet worden benadrukt dat het om maximale normen gaat die per perceel optimaal moeten worden ingevuld. De in deze tabel toegelaten hoeveelheid nutriënten uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof en kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen per hectare en per jaar wijkt af van de hoeveelheid nutriënten toegestaan volgens artikel 14 en is evenmin gelijk aan de hoeveelheden die zijn toegestaan voor de bestaande kwetsbare zones water (artikel 15, § 7). Europa legt geen nominatieve bemestingsnormen op voor difosforpentoxyde en totale stikstof. Artikel 14 bepaalt dat de totale stikstofnorm voor grasland 500 kg bedraagt. Die hoeveelheid stikstof is ook nodig om een goed grasland te verkrijgen en te onderhouden. De norm wordt desalniettemin verlaagd tot 450 kg. Dat betekent dat de norm voor kwetsbare gebieden 10 procent lager ligt dan de algemene norm. Het zou onrechtvaardig zijn om voor de nieuwe kwetsbare gebieden dezelfde norm voor grasland te hanteren als voor de bestaande kwetsbare zones water. De norm van de bestaande kwetsbare zones water zou immers aanleiding geven tot teeltschade. De boeren in de nieuwe kwetsbare zones water kunnen echter geen beheersovereenkomst afsluiten waardoor deze teeltschade vergoed zou kunnen worden. Aangezien het niet de bedoeling is om voor de nieuwe kwetsbare zones een systeem van beheersovereenkomsten en vergoeding van opbrengstvermindering op te stellen, is het wenselijk om de normen voor de nieuwe kwetsbare zones op zo'n niveau te houden dat de teeltschade tot een minimum beperkt wordt. Om dezelfde reden wordt de stikstofnorm voor de teeltcombinatie maïs voorafgegaan door één snede maïs vastgesteld op 310 kg stikstof in plaats van op

340 kg stikstof in niet-kwetsbare gebieden. Voor grasland en de teeltcombinatie maïs voorafgegaan door één snede gras worden de bemestingsnormen voor difosforpentoxyde aangepast evenredig met de aanpassing van de bemestingsnormen voor stikstof.

Aan artikel 15 wordt een § 9 toegevoegd waarin een specifieke derogatie wordt verleend voor bepaalde teelten en teeltcombinaties die niet beantwoorden aan de algemene derogatiecriteria van artikel 15, § 8, maar waarvoor toch een derogatie verantwoord is op basis van andere objectieve criteria. Die andere objectieve criteria kunnen o.a. gestaafd worden aan de hand van specifieke elementen die worden aangereikt door bijlage III, 1., 3. van de nitraatrichtlijn.

Op basis van een besluit kan de Vlaamse regering dan die specifieke criteria vastleggen, samen met de teelten of teeltcombinaties waarvoor ze gelden. In het bijzonder wordt hier gedacht aan bepaalde combinaties van groenten en aan de teelt van maïs, maar evenwel zonder voorjaarsnede gras. Nogal wat bedrijven beschikken over voldoende ruwvoeder, maar zouden toch perfect kunnen derogeren zonder daarbij afbreuk te doen aan de doelstellingen van de nitraatrichtlijn.

Artikel 7

Deze wijziging van artikel 15ter, § 2, eerste lid, verlengt voor gezinsveeteeltbedrijven en akkerbouwbedrijven de ontheffing voor akkerland en intensief grasland, gelegen in natuurgebied. Op die manier worden onrechtvaardig ontnomen rechten uit het verleden hersteld.

Artikel 8

Aan artikel 15quater wordt een § 5 toegevoegd ; hierin wordt ten opzichte van de strenge fosfaatbemestingsnorm op fosfaatverzadigde gronden, een afwijkende fosfaatbemesting toegestaan voor de fosfaatverzadigde gronden met een laag fosfaatbindend vermogen.

Voor gronden met een normaal tot hoog fosfaatbindend vermogen wordt met de verlaagde en strenge fosfaatbemestingsnorm (40 kg P_2O_5 per ha) de fosfaatreserve langzaam afgebouwd zonder opbrengstverlies voor de landbouwer.

Voor gronden met een laag fosfaatbindend vermogen kan door een dergelijke strenge bemestingsnorm (saneringsnorm) na verloop van tijd opbrengstverlies ontstaan voor de teelten. In deze gronden is de naleveringscapaciteit van fosfor immers beperkt. Daarom wordt voor deze gronden een hogere fosfaatbemestingsnorm toegestaan die de onttrekking van fosfaten door de teelten benadert. Die norm is nog altijd lager dan de normale bemestingsnorm voor fosfaat in niet-fosfaatverzadigde gebieden omdat een laag fosfaatbindend vermogen van de bodem ook inhoudt dat er geen reserves in de bodem kunnen worden opgebouwd aangezien de bodem ze niet zal kunnen binden en uitspoeling op deze gronden reëel is bij overmatige bemesting. Vandaar dat voor de fosfaatbemestingsnorm op gronden met een lage fosfaatbindingscapaciteit (kleiner of gelijk aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond) en een beperkte fosfaatreserve in de bovenste 30 cm (kleiner of gelijk aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond) een bemestingsnorm zal gelden gelijk aan wat men de gemiddelde onttrekkingsnorm zou kunnen noemen, namelijk :

- 90 kg P_2O_5 /ha voor grasland ;
- 80 kg P_2O_5 /ha voor maïs ;
- 70 kg P_2O_5 /ha voor gewassen met een lage stikstofbehoefte ;
- 70 kg P_2O_5 /ha voor andere gewassen.

Het bewijs van het laag fosfaatbindendvermogen wordt geleverd door de gebruiker. Indien de analyse bevestigend is, worden hem de kosten voor de analyse terugbetaald. Tegenexpertises, uitgevoerd in het kader van de bepaling van de fosfaatverzadigingstoestand van het individuele perceel kunnen gebruikt worden, aangezien het bepalen van het fosfaatbindend vermogen een onderdeel is van de bepaling van de fosfaatverzadigingsgraad.

Artikel 9

Door de wijziging van artikel 17, § 1, 3°, wordt de injectie van mest ook mogelijk op zaterdag. Gezien de korte periode waarbinnen mest gespreid kan worden en gezien de weersafhankelijkheid is het totale bemestingsverbod op 2 dagen per week landbouwkundig niet verantwoord. Bij mestinjectie is de hinder praktisch onbestaande.

Artikel 10

De voorgestelde aanvulling van artikel 21, § 6, eerste lid, creëert de mogelijkheid om aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder, die niet voldaan heeft aan de mestverwerkingsplicht, een superheffing op te leggen.

De voorgestelde wijziging van artikel 21, § 6, tweede lid, wijzigt de heffingsvoeten van de superheffing SH1 en van de superheffing SH2 en stelt een heffingsvoet voor superheffing SH3 vast. Door de onzorgvuldige afhandeling van de dossiers bij het toekennen van de nutriëntenhalte is het niet wenselijk de huidige heffingsvoeten van superheffing SH1 voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 toe te passen. Evenmin is het wenselijk om door het grote tekort aan operationele mestverwerkinginstallaties en het feit dat de mestbank heeft nagelaten *om te participeren aan en initiatieven te nemen tot uitbouw en exploitatie van centrale mestverwerkingseenheden* (artikel 6, § 1, 6°), voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 de huidige heffingsvoeten van superheffing SH2 toe te passen.

Artikel 11

De voorgestelde wijziging van artikel 33bis wil een algemene oplossing geven voor de vele problemen bij het toekennen van de nutriëntenhalte. Om vele redenen, vaak zeer specifieke, hebben heel wat inrichtingen geen of onvoldoende nutriëntenhalte toegewezen gekregen. Meermaals ligt de oorzaak hiervan bij een uitzonderlijke situatie tijdens de referentie jaren 1995, 1996 en 1997, die bovendien retroactief zijn toegepast bij de inwerkingtreding van het decreet op 1 januari 2000. Die probleemgevallen oplossen door te focussen op slechts een beperkte groep is niet wenselijk. Vandaar het algemene voorstel om de referentie jaren uit te breiden met de jaren 1998, 1999 en 2000. De inrichtingen met specifieke problemen tijdens de oorspronkelijke referentie jaren krijgen hierdoor de nutriëntenhalte waar ze recht op hadden. Omdat de Mestbank beschikt over alle gegevens van deze productie jaren, geeft een eenvoudige kleine berekening de nieuwe nutriëntenhalte.

Artikel 12

De wijziging in artikel 12 maakt samenvoegingen en verplaatsingen van veeteeltinrichtingen mogelijk als een aantal criteria wordt nageleefd en als

aan een aantal voorwaarden voldaan is. Dit voorstel houdt een vereenvoudiging in van de regels voor het verlenen van een mogelijke milieuvergunning. Sinds het Mestdecreet van 1996 is er een "stand still" in Vlaanderen, waardoor nieuwe vergunningen of uitbreidingen van bestaande vergunningen niet meer mogelijk zijn. Zo zijn er versnipperde veeteeltbedrijven ontstaan door bijvoorbeeld overname van inrichtingen van ouders, van derden, door huwelijk, enzovoort. Hierdoor zijn vaak milieutechnisch en economisch onefficiënte uitbatingen ontstaan. De mogelijkheid geven om die bedrijven samen te voegen, zonder afbreuk te doen aan het stand-stillprincipe is voor deze bedrijfsstructuren een oplossing. De mogelijkheid tot samenvoegen is een vrijwillige maatregel. Deze nieuwe regeling verduidelijkt en verfijnt ongetwijfeld de bestaande normering van artikel 33ter, 1°, c, van het Mestdecreet. Deze wijziging komt beslist de rechtszekerheid van de justitiabele ten goede.

Artikel 13

De wijziging van artikel 37, § 3, maakt het mogelijk de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder, die aan de producenten geen of slechts gedeeltelijk attesten heeft afgegeven of aan de Mestbank geen of slechts een gedeeltelijke aangifte heeft gedaan, te straffen met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van honderd frank.

Artikel 14

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het decreet.

Jef VAN LOOY

Erik MATTHIJS

Jos DE MEYER

Gerald KINDERMANS

Jan LAURYS

Gisèle GARDEYN-DEBEVER

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2, tweede lid, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het 22° wordt vervangen door wat volgt :

"22° mestverwerking : het behandelen, bewerken of verwerken van dierlijke mest op zo'n manier dat de nutriënten, vervat in de dierlijke mest :

- a) ofwel, worden gemineraliseerd en de vaste residu's, die na de mineralisatie overblijven, niet op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest worden opgebracht, tenzij die residu's eerst zijn behandeld tot kunstmest ;
- b) ofwel, worden gerecycleerd en het gerecycleerde eindproduct niet op cultuurgrond gelegen in het Vlaamse Gewest wordt opgebracht ;"

2° een 55°, 56° en een 57° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"55° reële gemeentelijke productiedruk : de verhouding van de werkelijke productie van kg difosforpentoxyde van alle inrichtingen van de gemeente op basis van de laatste aangifte bij de Mestbank ten opzichte van het aantal hectare cultuurgrond van de gemeente ;

56° veevoederfabrikant : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxyde of stikstof bevatten produceert of fabriceert, die de grondstoffen in haar bezit heeft in een tussenstadium voor ze in het verkeer worden gebracht, met inbegrip van de be- of verwerking en de verpakking en die deze

producten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert ; de akkerbouwers die vruchten afkomstig van hun landbouwbedrijf rechtsreeks leveren aan producenten, worden niet als fabrikanten in de zin van dit decreet beschouwd ;

57° invoerder van veevoeder : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die producten voor de diervoeding die difosforpentoxyde of stikstof bevatten, invoert en die producenten rechtstreeks of via tussenpersonen aan producenten levert."

Artikel 3

In artikel 6, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, wordt de inleidende bepaling van het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Met ingang van 1 januari 2003 wordt, wanneer de producent of gebruiker overeenkomstig de bepalingen van artikel 20bis heeft gekozen voor het forfaitaire stelsel, het mestoverschot van een bedrijf voor een bepaald kalenderjaar berekend als de som van de mestoverschotten van elke landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan van het bedrijf. Bij die berekening worden negatieve mestoverschotten in de som opgenomen. Het mestoverschot van een landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of een deel hiervan voor een bepaald kalenderjaar wordt als volgt berekend :"

Artikel 4

In artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 3 maart 2000 en 8 december 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 2 en § 3, tweede lid, worden opgeheven ;

2° in § 4 worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Overeenkomstig de regels, vermeld in het tweede lid, wordt elk bedrijf aan de mestverwerkingsplicht onderworpen dat ten minste één veeteeltinrichting omvat die of één deel van een veeteeltinrichting omvat dat :

- a) blijkt de aangifte van 1998 of later behoort tot een bedrijf waarvan de bedrijfsmatige mestproductie MPp 7.500 kg difosforpentoxyde of meer bedraagt ;
- b) en gelegen is in een gemeente met een reële productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde.

De bedrijven, bedoeld in het eerste lid moeten ten minste het volgende percentage van hun bedrijfsmatige overschot van dierlijke mest of een hiermee overeenstemmende hoeveelheid difosforpentoxyde afkomstig van een ander bedrijf verwerken, waarbij voor mest afkomstig van pluimvee die minimale verwerkingsplicht mag worden vervangen door een evenwaardig minimumpercentage aan export :".

Artikel 5

In hetzelfde decreet wordt een artikel 9bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 9bis

§ 1. Aan elke veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder wordt een terugnameplicht van nutriënten opgelegd.

§ 2. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder levert elk jaar vóór 31 januari een attest aangaande het voorgaande kalenderjaar af aan de producent, afnemer van zijn veevoeder, waarop ten minste is vermeld :

- de naam en het adres van de zetel van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder ;
- de naam, het adres en mestbanknummer van de producent aan wie veevoeder geleverd werd ;
- het adres van de inrichting waar veevoeder geleverd werd ;
- de samenstelling aan nutriënten en de hoeveelheid van elk type voeder dat voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5 werd geleverd evenals de totale hoeveelheid in kg difosforpentoxyde en stikstof, die op vermelde inrichting in het voorgaande kalenderjaar zijn geleverd.

De producent stuurt deze attesten mee bij zijn eerstvolgende aangifte.

§ 3. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder doet voor 31 januari aangifte bij de Mestbank van de totale hoeveelheid stikstof en difosforpentoxyde die in het voorgaande kalenderjaar geleverd werd aan Vlaamse producenten voor de diercategorieën varkens en pluimvee als vermeld in artikel 5.

§ 4. De Mestbank controleert de attesten, afgegeven aan de producenten en de aangiften van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder en berekent jaarlijks de totale hoeveelheid difosforpentoxyde die in de vorm van veevoeder aan de bedrijven voor de diercategorieën varkens en pluimvee geleverd werd.

De Mestbank berekent ook de totale hoeveelheid mestoverschot in kg difosforpentoxyde die moet worden teruggenomen door de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder. Die hoeveelheid is gelijk aan de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten van bedrijven met een productie van meer dan 10.000 kg difosforpentoxyde, gelegen in een gemeente met een reële gemeentelijke productiedruk van meer dan 100 kg difosforpentoxyde per hectare verminderd met de som van de bedrijfsmatige mestoverschotten die deze bedrijven zelf moeten verwerken conform artikel 9, § 4.

Voor 15 september van het jaar van de aangifte deelt de Mestbank aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder per aangetekende brief mee hoeveel difosforpentoxyde in totaal in de vorm van dierlijke mest of bewerkte dierlijke mest er het volgende kalenderjaar moet worden teruggenomen. De terug te nemen hoeveelheid wordt pro rata verdeeld over alle veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder op basis van hun totale levering difosforpentoxyde aan de Vlaamse producenten.

De teruggenomen nutriënten in de vorm van dierlijke mest moeten worden verwerkt conform de bepaling van artikel 2, 22°.

§ 5. De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder meldt 24 uur vooraf aan de Mestbank :

- de naam, het adres en het mestbanknummer van de producent waar de nutriënten worden afgehaald ;
- de hoeveelheid af te halen difosforpentoxyde ;

- de soort en de vorm van de mest waarin deze nutriënten vervat zijn ;
- de bestemming van deze nutriënten.

De veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder geeft binnen 24 uur na terugname een attest af aan de producent met daarop de soort, de vorm en de hoeveelheid afgehaalde nutriënten.

§ 6. De Mestbank controleert de terugnameplicht van de nutriënten en publiceert elk jaar vóór 15 september een lijst van de veevoederfabrikanten of invoerders van veevoeder die niet of slechts gedeeltelijk aan hun terugnameplicht, vermeld in § 1, § 3 en § 4 voldaan hebben."

Artikel 6

In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999 en 3 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° een § 6bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6bis. Onverminderd de kwetsbare zones water, aangewezen in § 6, 1° en 2°, worden overeenkomstig §§ 2 tot en met 5 vanaf 2002 kwetsbare zones water jaarlijks opnieuw aangewezen op basis van de meetresultaten van de voorbije meetperiode die loopt van 1 november tot 31 oktober. Die aanwijzing van kwetsbare zones wordt van kracht op 1 januari van het volgende jaar." ;

2° een § 8 en een § 9 worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 8. Voor de teelten en teeltcombinaties op percelen in de kwetsbare zones water zoals aangewezen in § 6, 3°, en ter uitvoering van § 6bis, is een algemene derogatie toegestaan van de maximale bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7, indien voldaan is aan de volgende algemene objectieve criteria overeenkomstig bijlage III, 2, b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG :

- lange groeiperiode ;
- gewassen met hoge stikstofopname.

Ter uitvoering van het eerste lid is een algemene derogatie toegestaan voor die teelten of teeltcombinaties waarbij :

- een lange groeiperiode beantwoordt aan een totale effectieve groeiperiode van minstens 6 maanden, waarvan minstens 5 maanden significante stikstofopname in de periode met intensieve mineralisatie van 15 maart tot 15 oktober ;
- een hoge stikstofopname wordt gerealiseerd indien de teelt of teeltcombinatie in totaal meer dan 225 kg stikstof per hectare opneemt.

De algemene derogatie wordt toegestaan tot maximaal de volgende hoeveelheden nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, kg totale stikstof en kg stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen per ha en per jaar :

Gewasgroep	Difosfor- pentoxyde	Totale stikstof	Stikstof uit dierlijke mest en andere meststoffen
Grasland	120	450	230
Maïs voorafgegaan door 1 snede gras	115	310	230
Wintergranen gevolgd door een niet vlinder- bloemige groenbemester	100	275	200
Suikerbieten	100	275	200
Voederbieten	100	275	200
Spruitkool	100	275	200

§ 9. Voor de percelen, gelegen in de kwetsbare zones water zoals aangewezen in § 6bis met teelten of teeltcombinaties die niet beantwoorden aan één van de algemene derogatiecriteria van lange groeiperiode, bedoeld in § 8, tweede lid, en van N-opname van 225 kg N/ha, kan een specifieke derogatie van de bemestingsnormen, bedoeld in § 7, worden toegestaan overeenkomstig bijlage III, 2, b), van de EG-richtlijn 91/676/EEG rekening houdend met onder andere de specifieke elementen van bijlage III, 1, 3., van dezelfde richtlijn :

- a) bodemgesteldheid en grondsoort ;
- b) klimaatomstandigheden, neerslag en irrigatie ;
- c) landgebruik en landbouwpraktijken, waaronder vruchtwisselingssystemen en gebaseerd op een balans tussen :
 - i) de te verwachten stikstofbehoeften van de gewassen, en
 - ii) de stikstoftoevoer naar de gewassen uit de bodem en uit bemesting die overeenkomt met :
 - de hoeveelheid stikstof die in de bodem aanwezig is op het moment dat het gewas begint het in significante mate te gebruiken (aanwezige hoeveelheden aan het eind van de winter) ;

- de toevoer van stikstof door de nettomineralisatie van de voorraden organische stikstof in de bodem ;
- toevoeging van stikstofverbindingen uit dierlijke mest ;
- toevoeging van stikstofverbindingen uit kunstmest en andere meststoffen

en zonder daarbij afbreuk te doen aan de doelstelling van de EG-richtlijn 91/676/EEG.

De Vlaamse regering kan deze specifieke elementen vastleggen met inbegrip van de derogatie van de bemestingshoeveelheden, bedoeld in § 7."

Artikel 7

In artikel 15ter, § 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999 en 3 maart 2000, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Voor bedrijven die in 1997 (aangifte 1998) de status van gezinsveeteeltbedrijf hadden verworven en voor bedrijven die de status gezinsveeteeltbedrijf niet hadden verworven en die een mestproductie hadden van minder dan 300 kg difosforpentoxyde in het productiejaar 1997 wordt ontheffing van het verbod, bedoeld in § 1, gegeven voor die percelen binnen deze gebieden die conform de aangifte op cartografisch materiaal in 1994 behoorden tot de oppervlakte cultuurgronden die tot het bedrijf behoren voorzover :

- het akkers en intensief grasland betreft ;
- die percelen op 31 december 1998 onder deze ontheffing vielen ;

In geval van deze ontheffing gelden de bemestingsnormen zoals bedoeld in § 8."

Artikel 8

Aan artikel 15quater van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. In afwijking van § 1, wordt, voor een perceel gelegen in een fosfaatverzadigd gebied waarvan, op grond van analyse wordt bewezen dat het fosfaat-

bindend vermogen van 0 tot 90 cm diepte, kleiner of gelijk is aan 25 mmol P per kg luchtdroge grond, en het gehalte van Poxalaat van 0 tot 30 cm diepte, kleiner of gelijk is aan 20 mmol P per kg luchtdroge grond, de bemesting beperkt tot de volgende hoeveelheden difosforpentoxyde in kg per ha en per jaar :

- a) 90 voor grasland ;
- b) 80 voor maïs ;
- c) 70 voor gewassen met een lage stikstofbehoefte ;
- d) 70 voor andere gewassen.

De Mestbank verstrekt voor deze percelen een attest. De kosten van de analyse van deze percelen worden door de Mestbank gedragen.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de analyse uitgevoerd moet worden en erkent de laboratoria die gemachtigd zijn die analyses uit te voeren."

Artikel 9

In artikel 17, § 1, van hetzelfde decreet worden aan 3° de woorden "en op zaterdag voor opbrenging van mest door middel van injectie" toegevoegd.

Artikel 10

In artikel 21, § 6, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° na het eerste lid, wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Aan de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die niet heeft voldaan aan de mestverwerkingsplicht, bedoeld in artikel 9bis, wordt jaarlijks een superheffing opgelegd ; het bedrag van die superheffing SH3 wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$SH3 = (VPVp - GVVp) \times Xvvp$$

waarin :

- VPVp = de verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde, zoals bepaald in artikel 9bis ;
- GVVp = de conform de aangifte gerealiseerde verwerkingsplicht van de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder van de terug te nemen nutriënten, uitgedrukt in kg difosforpentoxyde ;
- Xvvp = de superheffingsvoet voor de niet-gerealiseerde mestverwerkingsplicht (terugnameplicht), bedoeld in artikel 9bis." ;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

"De heffingsvoeten, bedoeld in het eerste en het tweede lid, worden als volgt vastgesteld :

- Xspn =
 - € 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - € 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xspp =
 - € 0 / kg P₂O₅ voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - € 1 / kg P₂O₅ vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvn =
 - € 0 / kg N voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - € 1 / kg N vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvp =
 - € 0 / kg P₂O₅ voor de productie jaren 2000, 2001 en 2002 ;
 - € 1 / kg P₂O₅ vanaf het productiejaar 2003 ;
- Xvvp = € 3 / kg P₂O₅ vanaf het productiejaar 2004.".

Artikel 11

In artikel 33bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 3 maart 2000, 8 december 2000 en 9 maart 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Aan elke landbouwinrichting en/of een deel hiervan en/of veeteeltinrichting en/of een deel hiervan die of dat over een mestbanknummer beschikt, wordt een difosforpentoxyde-nutriëntengehalte (NHp) en een stikstof-nutriëntengehalte (NHn) toegekend die als volgt bepaald worden :

- NHp = het hoogste van de volgende 6 getallen : MPBp2000, MPBp99, MPBp98, MPBp97, of MPBp96 of MPBp95 ;
- NHn = het hoogste van de volgende 6 getallen : MPBn2000, MPBn99, MPBn98, MPBn97, of MPBn96, of MPBn95 ;

waarbij :

- MPBp2000 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 2001, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn2000 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 2001, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBp99 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 2000, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn99 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw-

en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 2000, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;

- MPBp98 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1999, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn98 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1999, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBp97 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1998, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn97 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1998, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBp96 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1997, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn96 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1997, met de overeen-

komstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;

- MPBp95 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1996, met de overeenkomstige difosforpentoxyde-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2 ;
- MPBn95 = de som van de producten van de gemiddelde veebezetting van de landbouw- en/of veeteeltinrichting en/of deel hiervan, zoals aangegeven in de mestbankaangifte van het aanslagjaar 1996, met de overeenkomstige N-productie per diersoort, berekend volgens de uitscheidingsnormen, zoals vastgelegd in § 2. " ;

2° In § 2 wordt het inleidende deel van de eerste zin vervangen door wat volgt :

"Voor de bepaling van MPBp2000, MPBp99, MPBp98, MPBp97, MPBp96, MPBp95, MPBn2000, MPBn99, MPBn98, MPBn97, MPBn96 en MPBn95 wordt gerekend met de volgende uitscheidingsnormen per dier en per jaar :".

Artikel 12

In artikel 33ter, § 1, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het decreet van 11 mei 1999 en gewijzigd bij het decreet van 3 maart 2000, wordt c) vervangen door wat volgt :

"c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5 alleen een milieuvergunning of akte geldend als vergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor :

- 1) de gehele of gedeeltelijke overname van de nog geldige milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting ;
- 2) de hernieuwing van de milieuvergunningen van een bestaande veeteeltinrichting die op het moment van de vergunningsaanvraag nog geldig zijn ;

- 3) de verandering van een bestaande vergunde veeteeltinrichting die geen stijging van de mestproductie van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg heeft ;
- 4) de uitbreiding met stijging van de mestproductie van een bestaande veeteeltinrichting in agrarisch gebied en de met dit gebied vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening die beschikt over een nutriëntenhalte, in combinatie met de volledige stopzetting van een veeteeltinrichting, beschikkend over een nutriëntenhalte, is toegestaan onder de volgende voorwaarden :
 - de aanvrager van de uit te breiden veeteeltinrichting moet uiterlijk op 1 juli 2001 houder zijn van de nutriëntenhalte van de stop te zetten veeteeltinrichting en moet op het moment van de aanvraag tevens houder zijn van de milieuvergunning en
 - de stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding ontvangen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest ;
- 5) de exploitatie van een nieuwe veeteeltinrichting in agrarisch gebied en de met dit gebied vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening in combinatie met de volledige stopzetting van een veeteeltinrichting, beschikkend over een nutriëntenhalte is toegestaan onder de volgende voorwaarden :
 - de aanvrager van de nieuwe veeteeltinrichting moet houder zijn van de nutriëntenhalte en tevens houder zijn van de milieuvergunning van de stop te zetten veeteeltinrichting en
 - de stop te zetten inrichting mag geen stopzettingsvergoeding ontvangen hebben in het kader van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest.

Behalve bij overname mag de vergunning slechts toegekend worden of de akte slechts verleend worden, voorzover de aanvrager van de vergunning of de persoon die de verandering meldt dezelfde natuurlijke persoon of rechtspersoon is als de persoon die voor deze inrichting bij de Mestbank bekend is als producent. "

Artikel 13

Aan artikel 37, § 3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1995, 11 mei 1999, 8 december 2000 en 21 december 2001, wordt een 6° toegevoegd, dat luidt als volgt :

- "6° de veevoederfabrikant of invoerder van veevoeder die aan de producenten geen of slechts gedeeltelijk attesten heeft afgegeven of bij de Mestbank geen of slechts een gedeeltelijke aangifte heeft gedaan. "

Artikel 14

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2003.

Jef VAN LOOY

Erik MATTHIJS

Jos DE MEYER

Gerald KINDERMANS

Jan LAURYS

Gisèle GARDEYN-DEBEVER
